

RECULL DE PREMSA

16/04/2014

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 acceso

PREMSA

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
16/04/14	EDITORIAL. ALGO TAN BASICO COMO UN BUEN ACCESO A LA RED / EL ECONOMISTA (TECNOLOGIA)	5	1
16/04/14	MIRADES UN PULITZER A LA VALENTIA D'UN FOTÒGRAF / ARA	6	2
16/04/14	SEXE EN BLOG INTERNET BULL AMB CANALS QUE RESOLEN DUBES SOBRE SEXUALITAT COM SI FOSSIN ELS CLÀSSICS CONSULTORIS / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	8	2
16/04/14	EL PULITZER AL CAS SNOWDEN CENTRA EL DEBAT ENTRE PERIODISME I ESPIONATGE / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	10	1
16/04/14	EL 'EFECTO SELECCIÓN' EN TV / EXPANSION	11	1
16/04/14	TRES CONSEJEROS DEL CAC DENUNCIAN EL PUNT AVUI TV / EL MUNDO (ED. CATALUNYA)	12	1
16/04/14	EL DIA 23 NO HI HAURÀ LLISTA DE MÉS VENUTS PER SANT JORDI / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	13	1
16/04/14	TV3 REPRÉN LES TRADUCCIONS DEL SERVEI CATALÀ DE DOBLATGE / ARA	14	1
16/04/14	Eliseo Verón (78), PADRE DE LA REVOLUCIÓN DE LA SEMIÓTICA / LA RAZON	15	1
16/04/14	"SNOWDEN MEREIX UN PULITZER PERQUÈ HA DEFENSAT LA LLIBERTAT" / ARA	16	1
16/04/14	A L'ESPERA QUE ELS ROBOTS APRENGUIN A TITULAR / ARA	17	1
16/04/14	LA PRODUCTORA VÉRTICE 360 ENTRA EN CONCURS DE CREDITORS / ARA	18	1
16/04/14	LA BBC VOL ABAIXAR EL SOU ALS PRESENTADORS ESTRELLA / ARA	19	1
16/04/14	EL GRUPO PRISA ADQUIERE EL 25% DE BETMEDIA / EL PAIS (EDICION NACIONAL)	20	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

editorial

Algo tan básico como un buen acceso a la Red

En un número anterior de esta revista digital, introdujimos un debate sobre la nomofobia, ese miedo irrefrenable a salir de casa sin el móvil. Incluso nos atrevimos a invitar a nuestros lectores a probar qué tal sería un día entero lejos del *smartphone*. A aquella convocatoria -que logró gran éxito e impacto a través de las redes sociales- le siguió un reportaje que mereció el primer premio periodístico *Masvoz*. Vista la actual dependencia que tenemos de Internet, no nos atreveríamos a proponer una jornada entera sin acceso a la *world wide web*. Como explicamos en el reportaje de portada de este número, contar con una señal potente de Internet se ha convertido en algo *casi* tan básico como el suministro de agua o la electricidad.

Lejos queda el tiempo en el que sólo nos conectábamos a la Red a través del ordenador. En apenas unos años, las pantallas se han multiplicado y con ello ha aumentado de forma exponencial el número de dispositivos que piden estar *online*: *smartphones*, *gadgets*, tabletas, *e-readers*, TV, videoconsolas, cámaras, PC... y pronto cualquier otro electrodoméstico que se nos pase por la cabeza -sí, también de la cocina, y si no, tiempo al tiempo-. Esto ha supuesto que los usuarios cada vez reclamen un mayor ancho de banda y ahí la fibra óptica -junto con el cable- se ha postulado como la mejor garante de un servicio a la altura. En caso contrario, se antoja bastante complicado echar una partida *online* sin interrupciones, ver una película en una plataforma de la *smart TV*...

Los operadores se han puesto manos a la obra para atender esa creciente demanda. Y lo han hecho superando con creces las exigencias y los plazos que les van marcando los organismos reguladores. Así, Telefónica ha comprometido inversiones para extender la fibra óptica hasta 10 millones de hogares antes de final de año. Jazztel hará lo mismo en otros tres millones. Tampoco pierde el rumbo la alianza Vodafone-Orange, que llevará su fibra compartida a seis millones de hogares antes de 2017. Y no podemos olvidarnos del carácter pionero de los operadores regionales de cable -9,7 millones de hogares pueden contratar ese servicio- que han demostrado que David también puede vencer a Goliath, aunque sea en la primera batalla de esta guerra.

Los operadores superan con holgura los plazos que exigen los reguladores para mejorar el acceso a Internet

Fotogaleria
a l'Ara.cat

Mirades

Un Pulitzer a la valentia d'un fotògraf

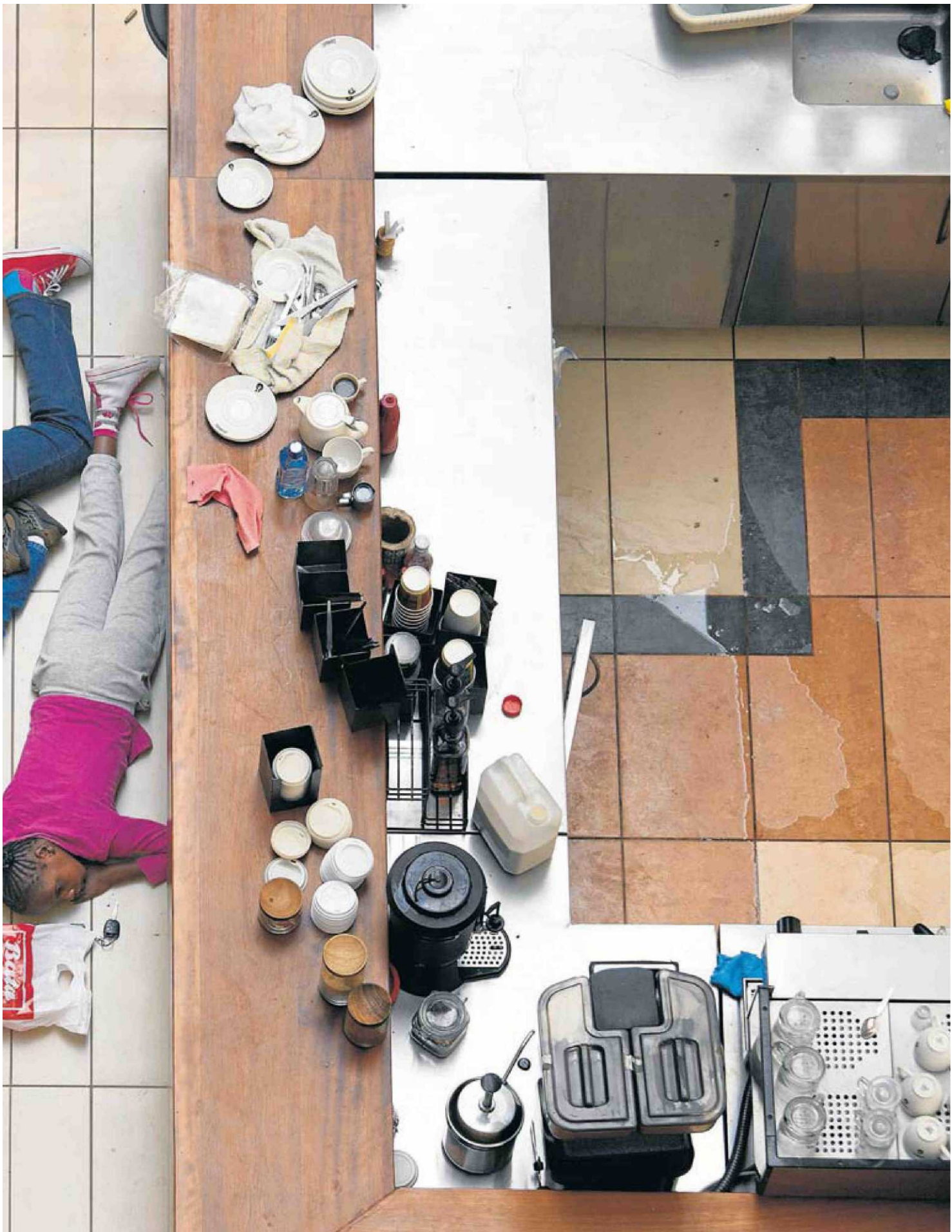
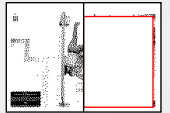
Fotografia: Tyler Hicks

El periodista Tyler Hicks, del *New York Times*, va fotografiar l'assalt als grans magatzems Westgate, de Kènia, en què van morir 67 persones. Hicks era a la vora i va aconseguir penetrar a l'edifici i obtenir imatges com aquesta, que li han valgut un premi Pulitzer, anunciat abans d'ahir.

ara.cat

16-04-2014

El millor fotoperiodisme al teu iPad. Descarrega't l'aplicació gratuïta de l'aramirades

A la recerca de respostes a la xarxa

JAVIER RICOU

Es diu que el sexe mou el món. Una afirmació sense base científica, però al mateix temps difícil de rebatre amb arguments sòlids. El que sí que està constatat és que avui els canals d'internet bullen amb tot allò que té a veure amb informació referida a les relacions més íntimes entre les persones. Mai no s'havia escrit tant ni s'havia tingut a l'abast tanta informació sobre la sexualitat com ara. Bona part de culpa la tenen els innumerable blogs, molt visibles a la xarxa, que s'ofereixen com a consultoris sexològics virtuals.

Darrere de tot això s'amaga, sens dubte, un negoci. Aquestes pàgines ingressen per la publicitat i això els permet pagar a professionals (les més serioses) perquè responguin els dubtes dels internautes. L'èxit d'aquests blogs —els més populars comptabilitzen fins a 150.000 usuaris en només un mes— cal buscar-lo en dos vèrtexs. El sexe ja no és un tema tabú com ho era dècades enrere i a més internet permet plantejar les consultes o dubtes més íntims sense haver-se d'identificar. Dolce Blog, Sexanaliza2, Salud Sexual y Vida Sana, Trabajo Tuppersex, el Blog de Lili Blue, Consejos y Secretos del Sexo... són només alguns dels portals temàtics sobre sexe, i la majoria estan gestionats, en aquest cas, per una mateixa empresa. N'hi ha molts d'altres i alguns de solvència més que contrastada, com el que ha impulsat l'Institut de Sexologia de Barcelona (insexbcn.blogspot.com.es) o els que promouen algunes de les marques més conegudes de preservatius.

I això és dolent? Carme Sánchez Martín, codirectora de l'Institut de Sexologia de Barcelona i psicòloga clínica, respon que aquests blogs, sempre que siguin gestionats per professionals, "estan fent una gran feina". Afirmació que comparteix una de les responsables de Dolce Love, empresa gestora d'una desena d'aquestes pàgines en sostenir que "la finalitat d'aquests canals no és cap altra que apostar per la difusió sexual des del vessant més informatiu. Les respostes, en el cas d'aquests canals, són escrites per experts en la matèria".

Les preguntes o dubtes que els internautes plantegen coincideixen i hi ha temes que sempre es repeteixen. Encara que en els últims anys estan guanyant terreny les qüestions referides a la salut sexual, fet que els sexòlegs consideren positiu, perquè aquest és un indicador que cada dia hi ha més persones que prenen preventions abans d'iniciar una relació íntima. A continuació, recollim algunes de les preguntes més freqüents plantejades en aquests blogs amb resposta inclosa (són casos reals) com a exemple del to utilitzat als canals més seriosos. Alguns dels dubtes plantejats formen part d'una llista que recull les cinquanta qüestions més repe-

tides entre deu mil preguntes analitzades en un estudi de l'Institut de Sexologia de Barcelona.

Què puc fer per augmentar el desig sexual de la meua parella?

Hi ha patologies i disfuncions sexuals que poden fer minvar el desig sexual. També les situacions externes (estrès, feina, fatiga). Una vegada solucionats aquest tipus de factors, hi ha productes i tècniques. Les joguines sexuals són una excel·lent manera d'incentivar el joc i activar el

desig. També hi ha estimulants naturals, com les feromones, o fins i tot suplementes dietètics que us poden ajudar a disparar la libido.

Sexe en la primera cita?

Tot depèn de tu i de les teves intencions. Si t'hi trobes bé, no hi ha cap inconvenient sempre que utilitzis precaucions i anticonceptius. El preservatiu és molt important en el sexe esporàdic amb desconeguts. Sense conèixer l'història sexual d'una pare-

lla, hi ha el risc de contreure malalties venèries, i cal evitar-ho sempre.

Per què em costa tant de trobar parella?

Trobar parella no és una ciència. És complicat establir una relació de parella satisfactòria. Hi ha d'haver química sexual i connexió personal. Potser encara no t'has creuat amb la persona adequada. Tingues paciència: les presses només porten decisions precipitades i sovint errònies.

Funcionen les cites a cegues?

Les cites a cegues poden funcionar si hi ha un coneixement envers l'altra persona. Però si ja és difícil trobar una persona que pugui ser la nostra parella, tenir una cita a cegues i encertar-la és complicat. Tot i així, en les cites a cegues hi ha un factor positiu: la persona mostra una predisposició a trobar parella.

Cal comunicar de seguida a la teua parella una infidelilitat?

Seria el més honest. Però, quina

DIMECRES, 16 ABRIL 2014

TENDÈNCIES

LA VANGUARDIA 21

**DESAPAREIXEN
ELS TABÚS I CANVIA
LA MENTALITAT**
Set anys

En aquest temps els gestors de blogs han constatat un canvi en els usuaris

Identitat

Cada dia hi ha més usuaris que no temen identificar-se per seguir els canals de sexualitat

Un gran supermercat

Els blogs s'han anat especialitzant i cadascú busca el seu públic. Des dels que parlen només de salut sexual fins als de relats eròtics

Remunerats

Aquests canals paguen a professionals i ingressen per la publicitat

GETTY IMAGES

M'agradaria saber per què si quan coneixes una noia i tot va genial en tots els sentits, després canvia el comportament i passa d'estar molt afectuosa a mostrar-se distant. Pot ser per por d'estar més enamorada? O de quedar-se embarassada, ja que cap dels dos no fa servir mesures preventives?

Els seus sentiments poden haver canviat per múltiples factors: pot ser per una cosa que hagis fet tu, per una cosa que cregui que has fet, o per un motiu que no tingui res a veure amb tu. Però també pot ser que sigui ella la que ha canviat. Així que arma't de valor i fes-li aquestes preguntes a ella. Però intenta posar-te en el seu lloc. Ànims i espero que puguis sortir de dubtes.

Tenim relacions sexuals sense utilitzar cap mena de prevenció. Hi ha risc d'embaràs pel líquid preseminal que pugui sortir abans de fer la marxa enrere?

Si practiques la "marxa enrere", tens moltes probabilitats de quedar-te embarassada i val més no entrar en disquisicions sobre si el líquid preseminal surt abans o no. És clar que surt i que pot contenir espermatozoides i els més veloços. Així que el millor és que ell es col·loqui el preservatiu des de la primera penetració.

Les noies han d'ejacular per tenir un orgasme. O pot anar separatament?

Les dones no han d'ejacular necessàriament per arribar a l'orgasme. La majoria de les dones arriben a l'orgasme sense expulsar cap líquid. L'anomenada ejaculació femenina sembla que està relacionada amb la secreció de les glàndules de Skene (una pròstata rudimentària), però no totes les dones l'experimenten. Hi ha una tendència a comparar constantment els òrgans sexuals de l'home i de la dona i també les respostes sexuals de tots dos. Són semblants, però no idèntiques.

Hi ha alguna postura perquè la meva dona arribi abans a l'orgasme?, perquè li costa molt.

Moltes dones no arriben a l'orgasme només amb la penetració i, per tant, necessiten una estimulació més directa del clitoris abans, durant o després de la penetració. Perquè puguis estimular-la tu o que sigui ella la que s'estimuli durant l'acte la postura d'"ella a sobre" és una de les més idònies i més recomanada.

La meva nòvia no vol que fem sexe oral, encara que hi insisteixo. Puc convèncer-la?

És possible que l'associï a una cosa desagradable, a la possibilitat d'ingerir el semen o que cregui que no és una zona prou neta. Pregunta-li el perquè per esbrinar quines poden ser-ne les causes. Opcions per rebaixar la seva sensació de malestar: dutxar-vos junts per assegurar la màxima higiene. En qualsevol cas, el més important és la comunicació.●

reacció esperes? Tot depèn de la situació. Si has estat infidel i t'adones que la teva relació no funciona, val més que ho expliques com més aviat millor i tallis la convivència. Si al contrari te'n penedeixes, encara que no sigui honest, potser val més no dir res i evitar un dany en la relació que podria ser irreparable. Tot depèn dels valors, les intencions i la manera de ser de cadascú. És una cosa molt personal que ha de valorar cada persona de manera independent.

AMPLIEU LA INFORMACIÓ SOBRE ASPECTES D'EDUCACIÓ SEXUAL
www.lavanguardia.com

MITJANS

El Pulitzer al cas Snowden centra el debat entre periodisme i espionatge

La imatge guanyadora d'un Pulitzer, del fotògraf de *The New York Times* Josh Haner, és la d'una víctima dels atemptats de Boston

FRANCESC PEIRÓN
Nova York. Corresponsal

L'última i la més polèmica.

A Sig Gissler li va arribar l'hora de l'adéu just l'any en què *The Washington Post* i *The Guardian* (els EUA web) es van emportar el màxim guardó del periodisme. Els han distingit per les seves informacions a partir de les filtracions "il-legals" d'Edward Snowden sobre l'espionatge massiu del Govern dels Estats Units.

"Em jubilo a l'agost", va dir com

a comiat. Gissler ja no tornarà a comparèixer per donar a conèixer els guanyadors dels Pulitzer, les distincions de més prestigi per a la premsa del país.

Poc abans d'anunciar la seva retirada, Gissler es va dirigir a l'audiència: cap pregunta més, en teneu tots prou, sou feliços, esteu satisfets? (...). I va afegir: "Vostè no em sembla gaire feliç".

La seva mirada va apuntar a un dels pocs de vint-i-un botó a la sala de la Universitat Colúmbia de Nova York. Una xapa l'identifica-

El jurat considera més la tasca de vigilància i control a l'Estat que el robatori dels documents

va sota un principi: "Espionatge no és periodisme". Cliff Kincaid va intervenir de nou. "Edward Snowden ha d'estar content".

"No ho sé", va replicar Gissler

-sempre tranquil, calmat, irònic-, en relació amb l'exanalista de la CIA refugiat a Moscou.

Kincaid va tornar a la càrrega: -Ha dimitit algú a la junta com a protesta?

-No, que jo sàpiga.

Els afavorits amb la medalla d'or al servei públic, que és com s'anomena la grossa en aquest cas, van eclipsar la resta de guardonats. A cap dels periodistes presents no va semblar que els interessés el reconeixement al *Boston Globe* per la seva cobertura de

l'atemptat de la marató, del qual ahir es va complir un any, ni el petit fracàs del *The New York Times* -el seu reporterisme se'n va anar amb les mans buides i només es va emportar dues distincions en fotografia-, ni que Donna Tartt no guanyés la distinció de ficció amb la seva novel·la *El jilguero*.

En l'explicació del jurat, que en aquesta edició ha revisat més de 2.500 entrades per concedir 21 premis, Gissler va argumentar que tots dos mitjans no han posat el focus a Snowden sinó a fer arribar al públic de forma clara "una informació que els afecta i que ha obert el debat entre seguretat i llibertat". Segons la seva visió, "Joseph Pulitzer aprovaria la funció de vigilància i control que han realitzat sobre el poder". Això va propiciar que un Kincaid amb to

Els crítics diuen que Ellsberg no va robar al govern els papers secrets del Vietnam ni es va escapar a Rússia

d'enuig li preguntés "si Pulitzer aprovaria que tot es basés en documents robats al Govern".

"No ho sé", va contestar Gissler. Va al·ludir als "papers del Pentàgon" -els documents secrets on es demostraven les mentides de la Casa Blanca sobre la guerra del Vietnam i que l'analista militar Daniel Ellsberg va facilitar al *The New York Times* el 1971-, per recalcar que "aquest debat ja es va suscitar en aquella època".

La diferència és que el president Nixon va provar de frenar la publicació, mentre que l'Administració Obama ha actuat només contra el filtrador. El *Times* va parar de treure a la llum més papers fins que el Tribunal Suprem es va pronunciar a favor seu. Van guanyar el guardó del 1972. Kincaid va clamar que "Ellsberg va robar els papers a un laboratori d'idees (Rand Corporation), no al govern, i tampoc es va escapar a Rússia". Davant la insistència, Gissler va concloure: "A Pulitzer li agradava el reporterisme agressiu".●

DEPORTE Y NEGOCIO

El 'efecto Selección' en TV

PUBLICIDAD Pros y contras para los patrocinadores de los jugadores de 'La Roja'.

L. Junco. Madrid

Todos los patrocinadores o colaboradores de la Selección esperan que se aproxime el Mundial de Fútbol para lanzar sus campañas ligadas al equipo nacional, por lo que, al igual que sucedió en 2010, la parrilla publicitaria entre mayo y julio verá crecer el protagonismo de los jugadores en televisión.

La importancia de los futbolistas desde el último Mundial de Sudáfrica hasta ahora ha cambiado. No tanto para Iker Casillas, Xabi Alonso, Xavi Hernández, Iniesta o Puyol, que ya eran muy reconocidos antes de ganar la estrella, sino para otros rostros menos habituales como Cazorla, Arbeloa, Pedro, Mata, Silva, Navas o Reina. Hoy, ya son tan importantes como los anteriores, gracias al efecto Selección, que ha tenido especial fuerza en los casos de Pedro, Arbeloa y Pepe Reina.

Según datos de la consultora Personality Media, en 2010 Arbeloa era tan solo conocido por el 40% de la población, mien-

El reconocimiento de Pepe Reina ha crecido desde el 58% en 2010, al 83% en 2013.

En 2010, casi un 60% de la presión publicitaria realizada con deportistas fue protagonizada por futbolistas de la Selección

tras que gracias a su asociación con *La Roja* en 2013, su reconocimiento llegó al 62%. Le sigue Pedro Rodríguez, con un 46% de notoriedad en 2010, que creció hasta el 66% el año pasado. E igualado en crecimiento se encuentra Pepe Reina, aunque en distinta situación, puesto que en 2010 partía con un 58% de notoriedad, que se vio catapultada por su protagonismo mediático hasta un 83%, según explican desde la consultora. "Superar un 80% de notoriedad en un deportista es ya una cifra importante, pues tiene una capacidad de prescripción muy adecuada para representar a una marca y, en el caso de Reina, también unos valores muy positivos".

La notoriedad, dependiendo del papel que juegue el futbolista en la Selección, y por supuesto, fuera de ella, puede crecer, por lo tanto, desde un 15% (como puede ser el caso de Navas) a más de un 50% (como fue el caso de Arbeloa), respecto al reconocimiento que tenía con anterioridad.

Este incremento, además de por el éxito cosechado en el te-

rreno de juego, viene empujado también por la presión publicitaria con deportistas, y en concreto, con futbolistas, en año de Mundial. En todo el 2010, según los datos facilitados por Dentsu Aegis Network, la presión con deportistas en televisión representó un 25% del total de famosos en publicidad -esta medida de impacto publicitario se calcula en GRPs-. "Un 59% de esta presión perteneció a futbolistas nacidos en España, tanto integrantes como no de la Selección", añaden desde la consultora. Las cifras variaron en 2011, año sin evento de la Selección, con una caída de la publicidad con futbolistas en torno al 30% respecto al año anterior. Pero en 2012, con motivo de la Eurocopa en Polonia y Ucrania, se recuperó

hasta representar un 45% de la publicidad con famosos.

La asociación de marcas

La marca que más ha respaldado a la Selección en la pequeña pantalla ha sido Cruzcampo, con 10.210 GRPs desde 2010 hasta la actualidad. Ahora bien, Movistar ha invertido más en los últimos dos años (2012 y 2013) que la marca de cerveza, siendo una de las últimas firmas en llegar al entorno de la Selección, pero haciéndolo de manera más contundente, con 4.785 GRPs, según Dentsu Aegis Network.

No siempre ir de la mano de los seleccionados resulta altamente positivo. Iker Casillas es el futbolista que más presión ha sufrido en su imagen por parte de las marcas, tanto de forma individual con

14.469 GRPs con sus principales patrocinadores (Mahou, Reebok, BBVA, Hyundai y H&S), como de forma colectiva, con 9.718 GRPs procedentes de campañas con la Selección (Chevrolet, Iberdrola y Movistar). Esas cifras le sitúan con un total de 24.188 GRPs en el periodo 2010-2013.

Esto, según Personality Media, provoca una confusión en el consumidor y un problema de saturación que puede resultar perjudicial. Especialmente para las marcas que le acompañan de forma individual -que son las que más sufren a la hora de conseguir asociar al personaje con la marca- por el alto precio que pagan directamente por el futbolista y la alta inversión que hacen por la saturación que recibe de tantas otras enseñanzas.

Notoriedad fuera del campo

- La notoriedad de **Pedro Rodríguez** ha subido del 46% en 2010 hasta el 66% en 2013. La de **Álvaro Arbeloa**, del 40% al 62%.

- La firma más asociada a **Iker Casillas** es H&S. Otros de sus principales patrocinadores son Mahou, Reebok, BBVA y Hyundai.

- **Xabi Alonso** junto a Erminio Tucci tiene menos presencia publicitaria, pero al contar con menos patrocinadores su nivel de asociación es mayor.

Tres consejeros del CAC denuncian El Punt Avui TV

Presentarán un recurso contra la adjudicación del canal independentista

CRISTINA RUBIO / Barcelona
Fractura en el seno del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC), ente regulador dependiente del Govern, por dar luz verde a un controvertido proyecto: otorgar una nueva licencia a El Punt Avui Televisió, el recién estrenado canal propiedad del diario del mismo nombre que ya emite en pruebas con una parrilla de corte independentista.

Daniel Sirera (PP), Elisenda Malaré (PSC) y Carme Figueras (PSC), tres de sus consejeros, rechazaron el alquiler del canal a El Punt Avui. Frente al empate a tres con los demás miembros, el voto de calidad del presidente desempató la contienda y dio luz verde al nacimiento de El Punt Avui Televisió. Sin embargo, los tres discolos consideran que la decisión se tomó «sin la mayoría absoluta necesaria», algo que el propio CAC rebate al asegurar que los arrendamientos de licencias se aprueban por mayoría simple, según un informe del Área Jurídica.

Este aspecto es el que recurrirán los miembros de PSC y PP con un contencioso ante el propio organismo. «Se trata de una decisión ilegal», define el popular Daniel Sirera. Según la socialista Carme Figueras, cualquier operación relevante que afecte a los titulares de estas licencias de televisión debe ser secundada por una mayoría absoluta, una condición que se cumple ahora con el cambio de titularidad de la cadena, que pasa de estar en manos del Canal Català al diario nacionalista. «Varía quién será el responsa-

ble de los contenidos y eso hay que aprobarlo con mayoría», resume.

En total, serán más de 400 las horas que dedicará la cadena este mes de abril a la Assemblée Nacional Catalana (ANC), entidad organizadora de los actos de la Diada y pieza básica del movimiento soberanista.

Los tres contrarios a alquilar la cadena a El Punt Avui también consideran que «el CAC ha autorizado esta operación sin exigir al operador que justifique la programación que prevé emitir» para así poder acreditar que «se cumplirán otras condiciones de producción propia y de proximidad». «El concurso lo ganó en su día Canal Català porque presentó una propuesta concreta que se adecuaba a las normas», recuerda Sirera.

«Se ha querido forzar la decisión de una forma precipitada», denuncian los contrarios a El Punt Avui Televisió. Lo cierto es que la cadena ya funciona en periodo de pruebas desde el pasado lunes 31 de marzo. Tras recibir el visto bueno del CAC, su puesta de largo será el próximo 23 de abril, fecha simbólica al coincidir con Sant Jordi.

Se trata de la primera vez que varios miembros del CAC presentan un recurso contra una decisión del propio organismo, lo que evidencia una fractura interna de calado. No es novedad, sin embargo, que Roger Loppacher tenga que desempatar con su voto de calidad, como ya ocurrió cuando no se censuró el programa infantil de TV3 Info K,

El portavoz del Govern, Francesc Homs, junto al presidente del CAC, Roger Loppacher. / JORDI SOTERAS

Jordi Pujol y la foto de la cadena humana

> Entrevistas. Aunque no podrá hacerlo de forma regular hasta el 23 de abril, El Punt Avui Televisió emite en pruebas desde el 31 de marzo. Su programa estrella es 'Fem Vial', un espacio de 30 minutos sobre la independencia con entrevistas. Ayer, por ejemplo, el invitado fue el ex presidente de la Generalitat Jordi Pujol.

> 'Gigafoto'. El grueso de su parrilla es la retransmisión del montaje fotográfico de los casi 800 tramos y los más de 400 kilómetros de la cadena humana independentista, la llamada 'Gigafoto'. En el periódico 'El Punt Avui' se anuncia el horario exacto de la emisión de cada localidad. Por ejemplo, 'Mataró, tramo 464, a las 12.55 horas'.

donde aparecían varios menores a favor de la independencia.

Durante estas tres semanas, El Punt Avui ha llegado a un acuerdo con la Assemblée Nacional Catalana para explicar «qué es la entidad y repasar algunas de las actividades que este colectivo ha llevado a cabo o prepara para los próximos meses». En la parrilla definitiva del 23 de abril, la ANC tendrá un «espacio destacado» con un programa semanal, además de cinco horas diarias de tertulia política.

ELS PRIMERS RESULTATS PARCIALS ES FACILITARAN EL 24 D'ABRIL, I ELS DEFINITIVS, EL 28

El dia 23 no hi haurà llista de més venuts per Sant Jordi

► Els llibreters difondran una relació amb dades recollides fins a la vigília

ERNEST ALÓS
BARCELONA

Elaborar una llista dels llibres més venuts el dia de Sant Jordi, al mateix temps que les llibreries encara estan en ple frenesí de vendes, perquè aquella mateixa tarda es pugui proclamar el guanyador de la jornada, és una feina infernal, obligada per la pressió dels mitjans. No obstant, únicament hi ha dues possibilitats. Fer-ho de forma imprecisa i poc fiable, amb unes quantes trucades a llibreters en plena feina i les consegüents inexactituds que acaben sent objecte de polèmica. O fer-ho bé, a partir de dades reals de vendes (cosa raonablement possible, però en cap cas el mateix dia 23 d'abril). De fet, hi ha una tercera opció, que és la que ha pres aquest any el Gremi de Llibreters de Catalunya. El 23 d'abril, a mitja tarda, facilitarà una llista dels llibres més venuts per Sant Jordi en què no apareixeran les vendes efectuades durant la diada de Sant Jordi, sinó els resultats de la setmana anterior, fins al tancament de caixes de les llibreries la nit del 22 d'abril.

Tot i que, segons el president del Gremi de Llibreters de Catalunya, Antoni Daura, el 23 d'abril es faran «trucades a 10 o 15 llibreries significatives» per comparar els resultats, el rànquing que es farà públic serà el resultat de les vendes realitzades fins al dimarts anterior a la base de dades de Libridata, el sistema de gestió d'estocs impulsat pel gremi i gestionat per la fundació Fundacc que recull les dades reals de caixa de 212 llibreries catalanes. Segons el direc-

tor general de Fundacc, Joan Sabaté, difondre les dades fiables recollides fins al 22 d'abril té sentit ja que, segons el seu parer, durant els dies previs a la festa les vendes segueixen la mateixa tendència que per Sant Jordi.

Els resultats de Libridata, en qualsevol cas, tenen una limitació important. De les cinc principals cadenes i grans superfícies pel que fa a volum de venda de llibres (FNAC, Abacus, La Casa del Llibre, El Corte Inglés i Carrefour) només recull les dades d'una d'elles, cosa que fa que les seves dades siguin les més representatives de la llibreria independent. Un dèficit que s'espera solucionar l'any que ve, si es confirma la prevista integració de la informació de Libridata i de la base de dades dels llibreters espanyols (Cegal). Els resultats més ajustats, amb dades reals de les vendes efectuades a la botiga i registrades en els seus sistemes informàtics arribaran el 24 d'abril. I el gremi espera tenir un rànquing, en què també es comptabilitzaran les vendes a les parades dels carrers, el dilluns següent, 28 d'abril.

PARÈNTESI O PUNT D'INFLEXIÓ // Posats a ser optimistes, el president del Gremi de Llibreters, Antoni Daura, va esperar que la diada de Sant Jordi marqués «un punt d'inflexió» en la crisi que afecta el món del llibre. Però aquest mateix punt d'inflexió es va anunciar el Nadal passat i, va reconèixer Daura, el primer trimestre del 2014 ha estat també «molt dolent». Els llibreters ja han acumulat unes pèrdues de vendes des del començament de la crisi d'entre el 25% i el 30% (al conjunt d'Espanya, incloent-hi les grans superfícies, la xifra s'acosta més aviat al 35%). De manera que l'objectiu que es persegueix és repetir els 18,3 milions d'euros facturats l'any passat, per sobre dels 17 milions del 2011, quan el 23 d'abril va caure en dilluns de Pasqua, però per sota dels 21 milions a què s'arribava abans que comencés la crisi. Les vendes en la diada de Sant Jordi suposen entre el 7% i el 8% de la facturació anual dels llibreters catalans. ■

JULIO CARBÓ

SEGUEIXEN NAISENT NOVES LLIBRERIES: ARA, LA CALDERS

Barcelona ◦ Aquest serà el primer Sant Jordi de la llibreria Calders, que ahir va obrir les portes al passatge de Pere Calders del barri de Sant Antoni de Barcelona. Igual que a les altres llibreries que han

obert durant l'últim any, generalment petites, especialitzades o centrades en l'oferta editorial més literària, bolcades en activitats per posar en contacte lectors i escriptors i

impulsades per joves amb experiència en el sector editorial. La Calders, iniciativa d'Isabel Sucunza i Abel Cutillas (a la foto), es defineix provocativament com a «llibreria especialitzada en llibres».

TV3 reprèn les traduccions del Servei Català de Doblatge

La cadena garanteix que en mantindrà el pressupost

TV3 va anunciar fa una setmana als estudis de doblatge que aturava el servei de traducció de pel·lícules per a DVDs. Després de sis dies de rebombori al sector, ara el reprèn i en garanteix el pressupost.

LAURA SERRA

BARCELONA. El Servei Català de Doblatge, que s'ocupa de gestionar el doblatge i la subtitulació de pel·lícules en català per als DVDs, torna a funcionar. Només feia sis dies que el seu director, Francesc Illa, havia comunicat amb una trucada a les empreses de doblatge col·laboradores de TV3 que congelessin tots els projectes que tenien embastats perquè, per raons "d'ajustament pressupostari", hi hauria una "aturada temporal del servei", van confirmar dilluns fonts de la cadena a l'ARA. Ahir al matí, amb una altra trucada, segons professionals del sector, el director del servei va donar la contraordre a les empreses perquè reprenguessin la feina. El doblatge i subtitulació en català per a pel·lícules en DVD està, de moment, salvat.

TV3 va assegurar ahir que l'aturada era només fruit de la "dinàmica interna" i que "en cap moment s'ha volgut suspendre el servei ni fer marxa enrere en aquesta aposta". Des de la cadena consideren que s'ha creat alarma innecessàriament i han assegurat que es mantindrà el 2014 el mateix pressupost que fins ara. Els professionals del sector –

Avís
Les empreses reben via telefònica la contraordre que reactivin la feina

Compromís
TV3 garanteix que es mantindrà el mateix pressupost que el 2013

traductors, lingüistes, tècnics, empreses de doblatge, actors, etc. – ahir es mostraven satisfets pel reestabliment del servei, ho atribueixen a la pressió pública duta a terme en els últims dies i confiaven que no fos "un maquilatge buit de pressupost". La decisió de tornar a donar llum verda als estudis arriba després que el sector s'hagi mobilitzat, sobretot a través de les xarxes i amb una recollida de firmes a través de Change.org. Veien la decisió com una greu patcada per a un sector que ha patit retallades constants de l'activitat, però sobretot una pèrdua substancial de la presència del català al cinema.

Doblar, un servei públic

El Servei Català de Doblatge va néixer el 2005 sota el paraigua de TV3 i té l'objectiu de gestionar el doblatge i la subtitulació de pel·lícules estrangeres que s'estrenen en castellà als cinemes (la gran majoria). En el fons és un banc de doblatge subvencionat per al cinema en DVD i la televisió. Així, les distribuïdores de cinema poden incloure als formats domèstics l'opció del català sense cap cost, TV3 ja té la pel·lícula doblada per quan la vulgui emetre per televisió i, a més, es posa el doblatge i traducció al servei d'altres canals. Aixecada la suspensió del servei, els DVD podran parlar català. —

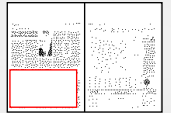
Crítiques als concursos públics de direcció de museus

Feia molt de temps que els professionals de la museologia esperaven que la Generalitat convoqués les places de direcció del Museu d'Arqueologia de Catalunya, el Museu d'Art de Girona i del Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya. Finalment, la convocatòria es va fer pública divendres passat, però va provocar les crítiques del sector, perquè la Generalitat només donava deu dies – tres dels quals festius, perquè cauen en Setmana Santa – per presentar currículum i projecte. També es va criticar que la resolució havia de recaure

Museu d'Arqueologia de Catalunya.
FRANCESC MELCION

en el candidat que obtingués la millor valoració, però enlloc s'especificaven els barems o les puntuacions dels requisits. Una altra queixa va ser que tampoc es concretava qui seria el tribunal. Es deien els càrrecs, però no qui serien els dos representants més relacionats amb l'àmbit temàtic de cadascun dels museus. Davant les queixes, la Generalitat ahir va rectificar i va fer algunes modificacions: ha allargat la convocatòria fins al 6 de maig i ha especificat que el contracte serà de cinc anys. La convocatòria estableix sous de 64.000 i 57.000 euros a l'any.

El argentino desarrolló la teoría de la «semiosis social»

Eliseo Verón (78) / Filósofo

Padre de la revolución de la semiótica

L. R. N.

El filósofo y semiótico argentino Eliseo Verón, reconocido internacionalmente por sus trabajos en semiótica y análisis del discurso, falleció ayer en Buenos Aires a los 78 años víctima de un cáncer.

Cursó la carrera de Filosofía en la Universidad de Buenos Aires en 1961, tras lo que fue alumno de Claude Lévi-Strauss en Francia cuando estudió en el Laboratorio de Antropología Social del College. Precisamente, fue quien tradujo al español la obra «Antropología estructural» del antropólogo francés.

Se convirtió en un referente de la semiótica con su teoría de la «semiosis social» que desarrolló después de alejarse de la semiología saussuriana, la más aceptada hasta ese momento en los estudios de comunicación social.

Tras dos décadas de carrera en el extranjero, regresó al país en 1995, donde fue catedrático en

varias universidades.

Fue docente en la Universidad de Buenos Aires, donde su obra es parte fundamental en la carrera de Ciencias de la Comunicación, y en la Universidad de San Andrés, en la que dirigió la Maestría en Periodismo hasta 2006. Ha escrito muchos libros, entre los que se destacan «La semiosis social», «Construir el acontecimiento», «Conducta, estructura y comunicación», «El cuerpo de las imágenes» y «Perón o Muerte».

Asesor político

Verón también fue asesor en la campaña del expresidente argentino Eduardo Duhalde (2002-2003) durante las elecciones presidenciales de 2011 en Argentina.

El año pasado participó como «amicus curiae» en el juicio por la Ley de Medios argentina, en una audiencia ante la Suprema Corte de Justicia, donde habló en favor del Grupo Clarín.

araBassas

"Snowden mereix un Pulitzer perquè ha defensat la llibertat"

ARA * BARCELONA

Suport a les filtracions sobre la NSA

L'escàndol sobre el programa d'espionatge massiu dels Estats Units i el Regne Unit ens ha tret les benes dels ulls sobre la privacitat de la xarxa, però també ha obert un gran debat sobre la figura que va revelar tota aquesta informació, Edward Snowden. Els premis Pulitzer van voler reconèixer dilluns les investigacions sobre l'Agència de Seguretat Nacional (NSA) nord-americana, publicades al diari britànic *The Guardian* i al *Washington Post*. El reconeixement d'aquesta institució periodística als EUA va encendre les xarxes. El debat tornava a estar sobre la taula: ¿Snowden -asilat a Rússia- és un traïdor o bé un heroi nacional? "És un heroi. Snowden mereix un Pulitzer perquè ha defensat la llibertat", defensava ahir a l'ARA Bassas Francis Ghilès, expert en seguretat del Cidob. "Si els polítics no defensen la llibertat en països democràtics, ho faran d'altres, com la premsa o Snowden", va afegir Ghilès, assessor de diversos governs, com el dels EUA, França i el Regne Unit, en matèria de seguretat i terrorisme.

Els mèrits del 'Guardian' i el 'Post'

En preguntar-li quin ha estat el principal mèrit dels dos diaris premiats amb el Pulitzer, Ghilès va assegurar: "Han sabut demostrar que, després de l'atac contra Nova York l'11-S, el govern nord-americà i britànic van fer del terrorisme la matriu de tot". "Una cosa és lluitar contra el terrorisme i vigilar els terroristes i una altra és escoltar la cancellera Merkel. Això és molt més que una exageració, perquè pot destruir la democràcia", va concloure.

Londres escull un cap de turc

L'afer Snowden continua tenint els seus caps de turc. El govern britànic va voler depurar ahir responsabilitats rellevant el director del centre d'escoltes del GCHQ. El ministre d'Afers Estrangers britànic, William Hague, va informar que havien acordat el nomenament de Robert Hanniigan com a nou director del centre. La designació es farà efectiva a la tardor i substituirà Iain Lobban, que va comparèixer l'any passat davant del comitè d'Intel·ligència del Parlament britànic per donar explicacions sobre l'espionatge massiu a ciutadans. Tot i el relleu, Hague va continuar defensant que "el GCHQ és vital per a la seguretat del Regne Unit".

L'expert en seguretat del Cidob Francis Ghilès va visitar ahir l'ARA Bassas. FRANCESC MELOON

pareumàquines
ÀLEX GUTIÉRREZ (@ALEXGUTIERREZM)

A l'espera que els robots aprenguin a titular

Experiment 1. Un professor de la universitat sueca de Karlstad va donar a 46 alumnes dues cròniques d'un partit de futbol americà. Una estava escrita per un periodista del *Los Angeles Times*. L'altra, per un robot que –un cop introduïdes totes les estadístiques– va elaborar una peça redactada en estil periodístic. Els alumnes havien de posar nota a diferents aspectes de la redacció: objectiu, interessant, precís... Les peces humanes puntuaven bé en “ben escrita”, “clara” i “plaent de llegir”. Però les robòtiques guanyaven com a

més “descriptives”, “informatives” i “objectives”. Experiment 2. El *Los Angeles Times* té automatitzat el següent mecanisme: cada cop que un sismògraf detecta un moviment sísmic, un ordinador genera una notícia en què s'explica la intensitat del terratrèmol i la seva ubicació.

A partir d'aquests dos casos, diverses publicacions s'han despenjat aquestes últimes setmanes amb titulars apocalíptics (com a mínim des de la perspectiva dels que ens pretenem guanyar la vida ajuntant lletres vinculades a l'actualitat): “Robot periodista escriu millor notícia que redactor d'esports” (*The Next Web*), “Els robots ja dominen la redacció de notícies. Adéu al periodisme” (*Wired*), “S'ha acabat: els robots escriuen ara les notícies i ho fan bé” (*The Huffington Post*), “Un robot m'ha robat el Pulitzer!” (*Slate*). Però tots aquests titulars semblen ignorar el que diu Ken Schwencke, autor de l'aplicació dels terratrèmols, que no està d'acord “amb l'especulació segons la qual el periodisme robòtic pot substituir els redactors humans”. Defensa que, alliberats de la feina purament mecànica d'enfilarrallongues de dades amb connectors, els periodistes es poden dedicar “a feines més interessants”. Jo en proposo una: triar titulars que, a banda de resultar atractius, siguin també rigorosos. O potser aquest és, precisament, l'avantatge competitiu dels humans respecte als robots.

José Miguel Fernández Sastrón,
president de Vértice. EFE

La productora Vértice 360 entra en concurs de creditors

ÀLEX GUTIÉRREZ

BARCELONA. L'empresa de serveis audiovisuals Vértice 360 va entrar ahir en situació de concurs de creditors, després que es complissin els quatre mesos preceptius d'ençà que va demanar el preconcurs, sense que hagi pogut reordenar la seva situació d'insolvència. Ahir al matí la Comissió Nacional del Mercat de Valors (CNMV) suspenia la seva cotització. En el tancament de la sessió anterior, les accions de l'empresa es canviaven a 0,044 euros per acció, molt per sota dels 2,95 euros amb què la companyia va debutar a la borsa, el desembre del 2007.

A mitjans de mes de març, Vértice 360 va explicar que fins a deu de les seves filials estaven en procés de negociació del seu deute. El grup va tancar el 2013 amb unes pèrdues de 67,8 milions d'euros, que se sumaven als 40,7 milions de números vermells generats l'any anterior. El deute financer de la companyia, en el moment de tancar el 2013, se situava en 13,3 milions d'euros.

La companyia té uns 45 treballadors en nòmina, més una desena que treballen de manera indirecta, en programes dels canals autonòmics del País Basc o Extremadura. La gestió de la companyia ha estat accidentada en els últims temps. A principis d'any dimitia José Herrero de Egaña y López del Hierro com a president de la companyia, després de només quatre mesos en el càrrec. Herrero, nebot de la secretària general del PP María Dolores de Cospedal, no va poder reactivar la relació comercial amb les televisions autonòmiques, una de les línies de negoci amb què tradicionalment havia comptat Vértice. —

La BBC vol abaixar el sou als presentadors estrella

La BBC va anunciar ahir que revisarà a la baixa el salari dels seus presentadors estrella, que en alguns casos supera els 6 milions d'euros. L'organisme supervisor de la cadena, el BBC Trust, analitzarà per primera vegada des del 2008 si la dotació anual de 240 milions d'euros per pagar els presentadors es pot reduir. Segons l'informe anual del 2013, 250 presentadors van guanyar més de 120.000 euros durant l'últim any i catorze

van ingressar entre 600.000 i 6 milions d'euros. En l'última revisió, l'entitat ja va reduir la partida dels presentadors un 13%. "Sabem que la nostra audiència espera trobar el màxim talent a la BBC. Aquesta revisió serà una oportunitat per revisar el mercat i assegurar-nos que seguim atraient i retenint la qualitat en directe, alhora que garantim una rendibilitat més gran per als espectadors", explicava ahir un portaveu de la cadena.

El Grupo PRISA adquiere el 25% de Betmedia

EL PAÍS, Madrid

PRISA Noticias —empresa editora de EL PAÍS, *As* y *Cinco Días*, entre otras publicaciones— ha entrado en el capital social de Betmedia adquiriendo un 25% de las acciones de la sociedad, según informó la compañía.

Betmedia es una empresa especializada en la publicidad en el juego *online* que genera contenidos y herramientas para tratar de forma especializada toda la actividad relacionada con apuestas deportivas, póquer y juegos de casino.

Betmedia inició su actividad a finales de 2010 y actualmente es líder en el mercado español en modelo de afiliación y trabaja con todas las casas de apuestas reguladas del mercado. Entre sus planes de expansión está la entrada en otros mercados, con especial atención a Latinoamérica.

INTERNET

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Periodisme i Mitjans de comunicació

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
16/04/14	Sis fotoperiodistes denuncien irregularitats a la tanca de Melilla / NacioDigital.cat	24	2

Periodisme i Mitjans de comunicació

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Sis fotoperiodistes denuncien irregularitats a la tanca de Melilla

Dimecres, 16 de abril de 2014

Sis fotoperiodistes que porten uns anys cobrint el conflicte de la tanca fronterera de Melilla, entre els quals hi ha Sergi Cámara, de Nació Digital, han denunciat en un manifest conjunt les irregularitats que estan patint per desenvolupar-hi la seva feina. També assenyalen alguns estranys canvis de conducta per part de la Guardia Civil en el tractament als mitjans d'ençà el cas de les morts de 15 immigrants a Ceuta. Els signants són Sergi Cámara, Mikel Oibar, Teresa Palomo, Laura Tárraga, Santi Palacios i José Colón. Els professionals rebutgen que la seva feina sigui utilitzada com a eina de propaganda governamental per atemorir la ciutadania sobre l'anomenada invasió massiva de les places espanyoles a l'Àfrica per part d'immigrants subsaharians. Aquest es el text del manifest: Per què ara sí que ens deixen gravar? Els periodistes, fotoperiodistes i reporters gràfics (o càmeres) que vam ser el passat 3 d'abril cobrint informativament els fets ocorreguts en la tanca de Melilla volem fer saber que: Som aquí perquè és la nostra funció social explicar el que està passant en aquesta frontera sud d'Europa, donar a conèixer i mostrar a la ciutadania, com éssers humans que porten anys patint vulneracions dels seus drets en el seu viatge migratori cap la Unió Europea, han de pujar una tanca metàl·lica de diversos metres d'altura patint ferides per les seves fulles tallants en un esforç sobrehumà vergonyós davant dels nostres ulls. Fins ahir, la Guàrdia Civil ens posava obstacles per realitzar el nostre treball i prendre imatges dels fets, tot establint un perímetre de "seguretat" en el qual ens estava prohibit el pas. No obstant, ahir no només ens van permetre assistir des de primera línia a veure com un grup d'homes intentaven superar aquesta tanca, sinó que vam ser convidats a presenciar, fotografiar i gravar com una vegada que havien superat la primera de les dues tanques existents i la policia marroquina havia acabat la seva "feina", eren lliurats per la Guàrdia Civil a militars marroquins. Aquesta pràctica que porta mesos fent-se i que s'ha anomenat "devolucions en calent" i que ha estat gravada en anteriors ocasions, ha estat sistemàticament negada pel govern espanyol. Una pràctica il·legal: el govern espanyol té l'obligació d'iniciar amb cadascuna d'aquestes persones un procediment d'identificació en què aquestes, a més poden sol·licitar asil. Després que el govern admetés aquestes deportacions il·legals realitzades a través de la mateixa tanca, per seguir realitzant-les s'ha valgut d'un tractat de readmissió d'estrangers signat entre el Marroc i Espanya el 1992. Tanmateix, la llei d'estrangeria vigent no admet aquesta possibilitat demostrant la il·legalitat d'aquest supòsit. Però ahir ens van encoratjar a gravar com aquests homes que van romandre enfilats a la tanca durant deu hores suportant una temperatura gèlida, eren deportats il·legalment en el mateix moment en què, exhausts, baixaven a terra espanyola. Per això volem compartir amb la ciutadania la nostra preocupació per l'ús que del nostre treball sembla voler estar fent el govern espanyol: El fet que ens permetin documentar una flagrant violació de drets humans sembla voler normalitzar-la, presentar-la com una pràctica legítima mentre intenten reformar la llei d'estrangeria per legalitzar, com ja han declarat membres del govern. I ja que

el nostre treball està al servei de la ciutadania i del respecte dels drets humans, volíem compartir els nostres dubtes i preocupacions. La nostra funció és informar sobre els fets però també denunciar l'alarma social que el govern està transmetent amb el missatge d'invasió, mentre silencia la mort de quinze éssers humans que intentaven arribar a Ceuta. Treballem incansablement perquè vostè conegui com aquests éssers humans s'enfronten a innumbrables obstacles per complir el seu legítim desig d'una vida millor, però no per formar part d'un circ mediàtic dirigit a desviar l'atenció sobre els greus problemes socials que viu Espanya".